

ՈՂՋՈՅՆ ԵՆՈՐԶԱԲԵՐ ԳԱԼՍՏԵԱՆՈՒ

ԱՌ ՆՈՐԻՆ Ս. ՕՅՈՒԹԻՒՆ

ՏԷՐ ՏԷՐ ՎԱԶԳԷՆ ԱՌԱՋԻՆ

Առաքելաբաժնի Գահակալ, Նախապատի Մայր Աթոռ
Աստուածապատի Սուրբ Էջմիածնի

Ի խղիւր յուշ սուրբ ուխտին զոր կատարեացն
Առ ՈՒԽՏԷՆԿԱԼՆ ՏԻՆՂԵՐԱԳ,
Ընդ հովանեաւ Առաքելական Ուխտին Սրբոց Յակովբեանց
Ի ցանկալի երուադեմ,
Յաւուրն երկոստամերորդի ամսեանն շաւերորդի,
Յամի շնորհաց Տեառն 1963 թ

Ուղիական սկեւածանօ՛ր՝
Հմայեալ Գարեգնի Գրական
Յաշխարհէն Տարօնոյ

Ի Վերիսանն Փիւնիկեայ

Մ Ն Ո Ւ Ն Դ Ի Մ Ա Ր Ա Վ Ս Ն

Խորհուրդ մե՛ծ եւ սքանչելի...

Գիշերն խաղա՛ղ է: Յայգանդա՛րը վրնիս:
Երկինքէն աստղեր համբոյր ու ժրպիս
Կը ծարեն երկիր, կը ցօղեն նոր յոյս,
Մուր հոգիներու վրայ ուղեկորոյս:

Լուսազարդ, պայծառ ու լուս է գիշեր.
Լոյսի հագած շող՝ խայտալ մուր դաշեր,
Ուր պարզ հովիւներ՝ երկնի սակ աննուն,
Կ'արածեն հօտ իրենց գառներուն:

Գիշերը խունկ է ու բո՛ւր ռեսնային.
Պսկուցեալ աչեր՝ հո՛ն, վեր կը նային:
Չայներ կը լուսին մութին խորերէն,
Մինչ երկիր երկին՝ հանդա՛ւրս կը ներհեն:

Գիշերն սու՛րբ է. գիշերն՝ զորովո՛ս.
Վար՝ հովիւներ եւ անմեղ գոռանց հօս,
Վերը՝ հեռակայն բազմութիւն մ'անբիւ
Կը տալերգեն նոր Աստի մ'ի պատիւ

Փառքի հաւերգը, մեղմի՛ղ հայցընդերմաբ,
Երբ բարձունքներէն կ'իջնէ ա՛մպ առ ա՛մպ,
Նարահաւ Լոյսը, իր շողով մախուր
Բազմի մութ Այրին, յոնքանից մըսուր:

Սու՛րբ գիշեր, լուսն'դ գիշեր սրբաղեմ,
Հոգիներու վրայ բացուած նո՛ր եղեմ:
Աւխարհը՝ լոյսիկ շողիւններուն մեջ
Պիտի գտնէ որ մ'ի հուսահտ անեղ:

Բոցանք փայլմամբ հաշին բառաբեւ,
Ու սեռակնածեւ իբրեւ նոր առեւ,
Դոյզարայի մութ եւ անուր սարէն
Պիտի նշուի մեզ աննառօրէն:

Աստղադիր մասեան եւ յոյսի խորհուրդ՝
Աստուծոյ ժրպի՛ւն է գիշերն այս լուրբ,
Ու կ'իջնէ վերէն երկրի վրայ, ուր
Հեռակայն ձայնը հրնչէ դաշնալուր.

«Փառք յաւերժական անեսէ Բարձունքին.
Եւ խաղաղութիւն, հանուրի՛ւն կրկին
Բոլոր աշխարհին, եւ մարդկանց անուս.
Եւ օրհնութիւն Քեզ, Տէ՛ր, միշտ ի բար-
ձունս»:

Հնչեցէ՛ք զանգեր, ձայնով անկսկիւ,
Մեծ խորհուրդը, զի Հայրն յախտենից
Բառնալու համար ամէն վիշտ ու ցաւ,
Մարմնացեալ՝ այսօր ի մեզ յայնեցաւ: